

Rusland i Gang, og jeg maa sige, at det undrer mig, at den højtærede Minister ved denne Lejlighed — jeg kan næsten sige ved denne første Lejlighed, hvor Udenrigsministeriet kan komme til at optræde i Handelsspørgsmaal, efter at vi i Fjor har vedtaget den store Reform — staar frem og fremhæver det politiske. Det blev jo under den Forhandling, vi førte i Fjor om den nye Ordning af Udenrigsministeriet, af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, som nu er fraværende, og af mange andre Gang paa Gang paa det skarpeste fremhævet, at vi ønskede, at Udenrigsministeriet i Fremtiden skulde lægge mindre Vægt paa det politiske og mere Vægt paa det handelspolitiske, fordi Udenrigsministeriet skulde være en Institution, der fremmede Erhvervslivet her i Landet. Ganske vist fik den højtærede Minister sin Villie: han fik en politisk Direktør og ikke en handelspolitisk, men der var ingen Tvivl om, at alle, som medvirkede ved denne Sags Gennemførelse, ønskede, at det handelspolitiske skulde staa i første Linie for Udenrigsministeriet. Nu kommer den højtærede Minister og skyder det politiske ind som det afgørende i Spørgsmaalet om en Overenskomst med Rusland. Jeg ved jo ikke, hvad den højtærede Minister forstaar ved en politisk Overenskomst. Forstaar den højtærede Minister derved, at vi i alle Henseender fuldt ud skal anerkende den russiske Regering, eller forstaar den højtærede Minister derved, at vi f. Eks. ikke kan tillade, at Rusland har *een* Repræsentation her i Danmark? Det vilde være ønskeligt, om den højtærede Udenrigsminister vilde forklare os dette og overhovedet sige os, paa hvilket Trin disse Forhandlinger befinder sig. Der gaar her i Rigsdagen alle mulige Rygter, fordi den højtærede Regering holder Møde sammen med Partiformændene og dør fører hemmelige Forhandlinger om dette Spørgsmaal; det bliver endogsaa paalagt Partiformændene, at de ikke maa meddele Rigsdagens Medlemmer, hvad der foregaar ved disse Møder. Jeg synes, det er en ganske mærkelig Stilling, Regeringen her indtager, og det forundrer mig i allerhøjeste Grad, at netop den højtærede Udenrigsminister indtager denne Stilling. Det er mig bekendt, at den højtærede Udenrigsminister tidligere, ja, for ikke saa lang Tid siden, meget energisk har tilstræbt at faa en Overenskomst med Rusland. Hvorfor er da den højtærede Udenrigsminister pludselig slaaet fuldstændig om i dette Spørgsmaal? Hvad er det for Kræfter, der staar bagved den højtærede Udenrigsminister og holder hans

Haand tilbage, naar Talen er om at faa denne Overenskomst i Stand? Man fristes til at spørge, om denne Regering ikke blot er en kongelig, men ogsaa en kejserlig Regering, en Regering, som ikke har sin fulde Frihed i dette Spørgsmaal. Der gaar mange Rygter i saa Henseende. Man skal ikke tro paa Rygter, og jeg vil foreløbig ikke tro paa disse, men jeg maa sige, at det jo ser mærkeligt ud, at medens den højtærede Minister tidligere energisk, af Hensyn til Erhvervslivet — og det skal han ikke have Utak for —, har bestræbt sig for at faa en Ordning i Stand med Rusland, ser vi nu Regeringen pludselig indtage det modsatte Standpunkt. Man maa dog spørge sig selv, hvad der er Aarsagen til, at Regeringen indtager denne forandrede Holdning. Der er sagt, at denne Handelsoverenskomst med Rusland ikke vil betyde saa meget. Det er forebragt mig, men det strider jo imod alle de Oplysninger, der ellers foreligger, saa jeg kan ikke betragte en saadan Overenskomst som værdiløs. Det er en Kendsgerning, at i Øjeblikket holder Sverige ca. 12 000 Metalarbejdere i Virksomhed ved russiske Bestillinger, Tyskland har Bestillinger for ca. 500 Mill. Mark til Rusland, Norge har afsluttet Millionforretninger med Rusland, og, vel at mærke, Russerne betaler, hvad de køber. Det er sagt mig — jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at der ogsaa er tilbuddet os, at vi kan faa 25 pCt. i Guld forud ved Bestillingerne og Resten ved Afleveringen af Varerne. Hvis det er Tilfældet, at Rusland er i Stand til at betale i de Forretninger, vi afslutter med det, paa den Maade, maa jeg sige, at i en Situation som den nuværende har vi ikke Raad til her i Landet at være kostbare. Vi ved, at Czekoslovakiet, Østrig, Norge, England og Tyskland har afsluttet Overenskomster med Rusland, og at Italien vil afslutte Overenskomst med Rusland i Løbet af faa Dage. Hvorfor i al Verden skulde det være umuligt for Danmark at afslutte Overenskomst med Rusland paa samme Grundlag, paa hvilket disse større eller mindre Stater har gjort det? Jeg maa bede den højtærede Udenrigsminister give Besked i saa Henseende, for jeg ved, at ikke blot i Arbejderkredse, men indenfor Erhvervslivet, indenfor Handel og Industri interesserer man sig i allerhøjeste Grad for, at dette Spørgsmaal bringes til en Løsning snarest muligt, og det vilde være i allerhøjeste Grad beklageligt, hvis denne Sag skulde strande for den højtærede Udenrigsminister. Jeg maa tilstaa, at jeg undte meget gerne den højtærede Udenrigsminister den Triumf, som det alligevel vilde blive,